

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta filozofická
Katedra germanistiky a slavistiky

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(Posudek oponenta)

Práci předložila studentka: Anna Jevsejeva

Název práce: Divadelní představení Mistr a Markétka

Hodnotil: Mgr. Marcela Magdová, Ph.D.

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

V samotném úvodu autorka konstatuje: „*Cílem práce je seznámení s inscenací Divadla v Dlouhé z roku 2023 a nástín porovnání s inscenací Městského divadla Brno,*“ (s. 5), má tedy pokud souvětí převedu do stylisticky srozumitelné varianty, jít o komparaci dvou inscenací Mistr a Markétka, uváděných v Divadle v Dlouhé a Městském divadle Brno, přičemž na první jmenovanou bude kladen důraz? Pokud bych měla hodnotit míru naplnění práce z této perspektivy, musela bych připustit autorčin fatální nezdar. Porovnání je totiž věnována pouze jedna subtilní podkapitola 4.4. *Porovnání divadelních představení* (navíc se zde pisatelka opět dopouští terminologického omylu, jak jsem jí již vytýkala v oponentském posudku k první verzi práce). Z té se čtenář dozví následující: „*V divadle v Dlouhé je scéna světlá, jednoduchá a rekvizitami spíše veselá. Herci lehce přehrávají a formují děj do komické absurdity. Zdá se, že režiséři si dali za cíl převážně pobavit obecenstvo, oslovit i mladé diváky a diváčky, a tak poselství děje přesunuli lehce do pozadí. Druhé představení naplňuje jinými pocity. Orchestrální hudební doprovod vyvolává v člověku napětí, dodává představení na dramatičnosti. Potemnělá scéna jako by odrážela pochmurnou náladu a také zkaženost moskevského lidu a namísto veselejších „skečů“ se nám dostává hlubokého vhlédnutí do nitra každé z postav. Více vnímáme strasti jednotlivců. Je kladen větší důraz na dějovou linii. Celkově to na nás působí pospolitěji a především „důležitěji“.*“ (s. 31) Následně pak autorka operuje s úvahou o rozdílné míře finančních prostředků jako zásadním faktoru finálního tvaru inscenace. Z citovaného je naprosto patrné, že autorka neovládá ani elementární schopnosti analýzy uměleckého díla a směšuje jedno s druhým, čímž se dopouští zkratkovitých a nelogických vývodů. Netuším například jak mám chápat větu: „*každá postava je hrána originálním hercem či herečkou. [...] režie se zabývá mnohem hlouběji na obsazení komplikovanými výjevy jako je sdružení MASOLITU, nebo obsáhlý bál nemrtvých*“ (s. 32)

Co se seznámení s inscenací týče, je na tom autorka rozhodně lépe, avšak ono „seznamování“ provádí detailním popisem děním na scéně, což za stávajících možností audiovizuálního zachycení divadla působí anachronicky, ostatně k tomu jsem se již vyjadřovala v minulém posudku. Na druhou stranu se domnívám, že autorka ani z podstaty svého dosavadního vzdělávání orientovaného na ruský jazyk případně literaturu nemůže analytický cíl splnit, jelikož k tomu nedisponuje jak potřebnými znalostmi a dovednostmi danými i letitou praxí sledování inscenací (divadla) a skutečným rozbořením toho, co se děje na scéně včetně metafor a symboliky v různých jevištních plánech. Pokud by tomu tak bylo, nemohla by se například dopustit tvrzení ze závěru: „*Nejspíše v rámci úspory času bylo v inscenaci několik scén pokráčeno či úplně vyjmuta,*“ (s. 33) jelikož by moc dobře věděla, že k redukci původního textu dochází v inscenační úpravě vždy z interpretačních důvodů.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Kromě analytických zcela nenaplněných ambic, respektive pokusu nápravy formou doplnění hodnocení inscenace Městského divadla Brno, se práce zaměřuje i na Bulgakovův román, potažmo autora samotného. Zde jde o kompilaci informací z různých vesměs relevantních zdrojů, i když i v tomto případě si dokážu představit větší bohatost citovaného materiálu i pestrost přístupů. Odevzdaná verze prošla oproti minulé řadou revizí, které jsou ku prospěchu věci. Práce však nadále autorku usvědčuje z terminologické neznalosti a obecně neporozumění uměnovědy, o kterou se chce opírat. Příkladem konstatování: „*Všechna představení byla stejná až na to prostřední,*“ (s. 19) je naprosto nesmyslné, jelikož podstata představení je jeho jedinečnost a neopakovatelnost. Autorka se bohužel přes úpravy nepřenese k logičtějšímu a kompaktnímu celku, práce je pořád sérií tematických bloků, přičemž ani jeden není promyšlen řádně a bezchybně. Pisatelka skáče od jednoho k druhému: autor, heslovitý výběr jeho tvorby, dramaturgie, seznam českých divadel a uskupení, která Mistra a Markétku uváděla (avšak pouze ve 21. století, proč

se autorka zúžila pouze na tuto periodu se však čtenář nedozví), historie Divadla v Dlouhé, popis inscenace, rozhovor s hercem a na závěr dvou odstavcová komparace.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Pokud práce doznala nějakých v zásadě pozitivních změn, je to formální stránka, k níž nemám další komentář.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z diplomové práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Práce se oproti původní verzi rozhodně posunula, nadále však platí to, co jsem k ní napsala minule: je roztříštěna do několika fragmentárních směrů, autorce chybí povědomí a terminologie oborů, jež jsou pro zvolené téma nepostradatelné, často kulhá i stylistika.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nedoporučuji k obhajobě):

Práci nedoporučuji k obhajobě.

Datum: 29. 8. 2023

Podpis: